

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 518/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

393/2009. (XI. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a gödöllői székhelyű jogi személy (ügyvezető képviselével) **panaszos** 2009. július 13-án előterjesztett **panaszát** a 2009. november 18-án tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság, Rendészeti Igazgatóság Közlekedésrendészeti Osztály – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem kerül sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2009. július 13-án terjesztette elő panaszát, melyben egy 2009. július 5-én történt közlekedésrendészeti intézkedést, majd a vele szemben lefolytatott szabálysértési eljárást és mindezek jogalapját sérelmezi.

A panaszos leírása szerint az említett napon este $\frac{1}{2}$ 9 körül az M0-s autóúton a panaszos cég tulajdonában lévő személygépkocsival haladt, amikor rendőrök megállították, és vele szemben intézkedtek. Az intézkedés során elvették a jármű forgalmi engedélyét, és eltávolították a hátsó rendszámabláról a műszaki érvényességi címkét.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Elmondása szerint az intézkedő rendőr arra hivatkozott, hogy a gépkocsi üvegén elhelyezett fólia nem felel meg a panaszos által bemutatott minősítési engedélyben foglaltaknak, illetve a rendőr – a panaszos állítása szerint – „tuningoltnak” minősítette a gépkocsit, amit bővebben nem fejtett ki, egyúttal erről a körülményről semmiféle irat vagy jegyzőkönyv nem készült az elhangzottakon kívül.

A panaszos szerint teljesen érthetetlen és a rendőr intézkedési jogkörét meghaladó túlkapás történt. A panaszos állítja, hogy a gépkocsin semmiféle tuningolás nem történt, amennyiben pedig az intézkedés alapja az elhelyezett fólia lenne, azt súlyosan aránytalannak és megalapozatlannak tartja. A panaszos szerint a fólia megfelelése vagy meg nem felelése csak vizsgálattal állapítható meg, szemrevételezéssel nem. A panaszos állítja, hogy telefonos megkeresésére a Nemzeti Közlekedési Hatóság is megerősítette, hogy a 6/1990 KöHÉM rendelet 97. §-ának (5)-(6) bekezdései alapján a panaszos jogszerűen járt el.

A panaszos szerint az indokolatlan rendőri intézkedés miatt cégét jelentős veszteség érte, mivel a gépkocsit (mely cége egyetlen személygépkocsija) nem tudta használni, így üzleti tárgyalásokra kénytelen volt teherautóval közlekedni, illetve bérautót igénybe venni. Sételmezi, hogy a forgalmi engedélyt csak új műszaki vizsgálattal kaphatja vissza – egyúttal arra is hivatkozik, hogy a műszaki vizsga igazolja, hogy a jármű állapota mindenben megfelelő volt, így a rendőri intézkedés indokolatlan és megalapozatlan, egyúttal rendőri túlkapás volt.

Mindezek alapján a panaszos kéri a panasz kivizsgálását és az állampolgárokat zaklató rendőrökkel szembeni intézkedést.

2) A panaszos – jogi képviselője útján – 2009. augusztus 13-án panaszbeadványát kiegészítette. Ebben a fentieket lényegileg megismételte, egyúttal csatolta a Nemzeti Közlekedési Hatóság által kiállított jármű-műszaki adatlapot, mely 2009. július 27-én kelt és amely igazolta, hogy a jármű megfelel a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendeletnek.

A panaszos jogi képviselője azt is előadja, hogy a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet alapján a rendőrnek csak akkor van joga a helyszínen elvenni a vezetésre jogosító okmányokat, amennyiben ezen rendelet 27. §-ának (1) bekezdésében foglalt bármely eset fennáll. A panaszos szerint azonban ezen esetek egyike sem állt fenn.

A panaszos arra is hivatkozik, hogy időközben a Hatvani Rendőrkapitányság mint szabálysértési hatóság 17.000,- Ft pénzbírsággal sújtotta, amire – álláspontja szerint – nem került volna sor, ha a rendőrök kellő pontossággal és tudás birtokában végezték volna a tevékenységüket.

3) A panaszos által mellékelte szabálysértési határozat szerint – mely 17.000.-Ft pénzbírsággal sújtotta – a panaszos a fenti időpontban és helyen közlekedve

megvalósította az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM rendelet (KRESZ) 5. §-a (1) bekezdésének b) pontjába ütköző, az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XIII. 28.) Korm. rendelet 54. §-ának (1) bekezdése szerint minősülő „közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése” szabálysértést. A határozat indokolása szerint az eljárásban megállapítást nyert, hogy a panaszos úgy vett részt a közlekedésben, hogy a személygépkocsi jobb és bal oldali első ablakait engedély nélkül sötétítő fóliával leragasztották.

II.

A Testület a panaszos által előadottak alapján megkereséssel fordult az illetékes rendőri szervekhez, melyre az alábbi tartalommal válaszoltak, illetve küldtek iratokat.

1) Az intézkedést foganatosító rendőr jelentése az alábbiakat tartalmazza.

2009. július 5-én gépkocsizó járőrszolgálatot látott el az M0-ás autópályán járőrtársával – kiemelt figyelemmel a szabálysértéseket elkövető gépkocsivezetőkre és a nem megfelelő műszaki állapotú gépjárművek kiszűrésére.

20 óra 35 perckor észlelték, amint a panaszos gépkocsija elhaladt mellettük. A személygépkocsi első-oldalsó ablakai le voltak fóliázva, ezért utasította járőrtársát, hogy a szolgálati gépkocsi megkülönböztető hang- és fényjelzésének használata mellett intse megállásra a panaszos gépkocsiját. A panaszost egy ún. SOS-öbölbe terelték, hogy az ellenőrzést végrehajthassák.

A megállást követően a gépkocsivezetőhöz mentek, köszöntek, majd közölték az intézkedés okát. Megkérték a panaszost, hogy az irataival szálljon ki a gépkocsiból és jöjjön az úttest szélére, ahol az intézkedés biztonságosan végrehajtható. Igazoltatták, megállapították személyazonosságát és vezetési jogosultságát, valamint a gépkocsi forgalmi engedélye, felelősségbiztosítása és környezetvédelmi igazolólapja érvényességét. Ezután a panaszossal az intézkedő rendőr közölte, hogy az első ablakokra szabálytalan a sötétítő fólia felszerelése, melynek következtében a gépkocsi engedély nélkül átalakítottan minősül. Erre figyelemmel tájékoztatták a panaszost, hogy a forgalmi engedélyt a helyszínen elveszik, és szabálysértési eljárást kezdeményeznek vele szemben.

A gépkocsiról több irányból fényképfelvételeket készítettek, melyeken jól látható a fóliázás ténye. A panaszos átadott egy műbizonylatot, melyet ellenőrizve a rendőrök megállapították, hogy az abban rögzített engedélyszámú fólia csak a jobb- és baloldali hátsó ablakokra továbbá a hátsó szélvédőre lett volna felszerelhető. Az első ablakok fóliázásán nem szerepelt engedélyszám.

A rendőri jelentés szerint a panaszos az intézkedés alatt perrel fenyegetőzött, illetőleg kilátásba helyezte, hogy fellép a rendőrökkel szemben („leszerelteti” őket, „nagyon megbánják”, hogy vele kikezdték). A rendőri jelentés azt tartalmazza, hogy a panaszossal szemben a rendőrök kulturált hangnemben intézkedtek.

Adatait a nyilvántartón keresztül leellenőrizték, RK lapon rögzítették, a forgalmi engedélyt pedig elismervény ellenében a helyszínen elvették, valamint a műszaki érvényességét igazoló címkét a rendszámtábláról eltávolították. Egyúttal közölték a panaszossal, hogy a gépkocsival annak telephelyéig közlekedhet.

A panaszos elkérte a rendőrök szolgálati jelvényt és azt felírta.

A rendőri jelentés részletesen idézi azon jogszabályokat, ami alapján az intézkedést végrehajtották.

A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 5. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint: „A közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, amely a jogszabályban meghatározott műszaki feltételeknek megfelel”. A rendőri jelentés szerint ezt a keret-rendeletet tartalmazom az 5/1990. (IV. 12.), illetve a 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendeletek töltik meg.

A közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 2. §-ának (2) bekezdése szerint: „A rendelet alkalmazásában jármű átalakítása a már forgalomba helyezett jármű olyan megváltoztatása, amely a típusbizonyítványban, az összeépítési engedélyben vagy a korábbi átalakítási engedélyben meghatározott adat, illetőleg közlekedésbiztonsági vagy környezetvédelmi jellemző módosulását eredményezi, valamint a gépkocsi alvázának (az alváz szerepét betöltő, az alvázsámat viselő szerkezeti elemének) cseréje”.

A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 3. §-ának (5) bekezdése szerint: „A forgalomban levő jármű kialakítása, felszereltsége és tulajdonságai csak abban az esetben változtathatók meg, ha a változás a jármű közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi jellemzőit nem rontja le. A változással érintett közlekedésbiztonsági tulajdonságok tekintetében e rendelet további műszaki feltételeit is alkalmazni kell”. E rendelet 97. §-ának (2) bekezdése úgy szól, hogy: „A gépjármű, a mezőgazdasági vontató és a lassú jármű szélvédőjén, valamint azon ablakain, amelyekeken keresztül a vezetőnek az utat és környezetét látnia kell, kilátást zavaró feliratot, ábrát, jelzést, tartozékot elhelyezni tilos. Nem kell a kilátást zavarónak tekinteni a belső visszapillantó tükröt; a szélvédő felső részén elhelyezett olyan fényszűrőt, amely a kilátást nem akadályozza, magassága a járműre felszerelt belső napellenző magasságánál nem nagyobb, rajta keresztül a közúti jelzések színe tévedésmentesen felismerhető; legfeljebb 10 cm méretű, a szélvédő alsó sarkában elhelyezett feliratot, ábrát, jelzést, tartozékot; a szélvédő szélén elhelyezett antennát”.

Ugyanezen jogszabályhely (5) bekezdése szerint: „A személygépkocsi ablakain – kivéve a lakófelépítmény ablakait – menet közben nem szabad függönyt, vagy olyan más megoldást (fólia, üvegre felhordott fényelnyelő vagy fényvisszaverő réteg stb.) alkalmazni, amely a személygépkocsi ablakain a kilátást, illetőleg az átlátást megakadályozza”. Egyúttal a (6) bekezdés szerint: „Az (5) bekezdésben

meghatározott követelmény nem vonatkozik a gépkocsi szélvédőjének és ablakainak fényáteresztő képességét csökkentő olyan eszközre, amely alkalmazására az NKH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága az ER. 2. § (3) bekezdés *h*) pontja alapján, az ENSZ-EGB 43. számú előírás 21. számú mellékletében meghatározott, a biztonsági üvegezés járműbe szerelésére vonatkozó műszaki követelmények figyelembevételével engedélyt adott”.

A közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 5. számú melléklet, IV. fejezetének 4. pontja rendelkezik a gépkocsi szélvédőjének és ablakainak fényáteresztő képességének (transzparencia) követelményeiről. E szerint a követelmények az alábbiak: „A fényáteresztő-képesség mértéke megfelelő:

a) a szélvédő esetében - kivéve a lehajtott napellenzők által takart üvegfelület - ha a fényáteresztő-képesség legalább: $T_{\min}=75\%$;

b) a vezetőteri oldalablakok üvegei (amelyen keresztül a gépjármű vezetője részére az oldalra való kilátás, valamint a visszapillantó tükörrel a jármű mellett lévő mindkét forgalmi sávra történő hátralátás biztosítva van) esetében legalább: $T_{\min}=70\%$;

c) egyéb ablakok (utastéri, raktéri oldal és hátsó ablakok) üvegei esetében nincs követelmény”.

Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs.r.) 54. §-ának (1) bekezdése alapján: „Aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 3. § (2) bekezdésében, 48. § (4), (7) és (9) bekezdésében, 48. § (12) bekezdés *c*) és *d*) pontjában, valamint 51. §-ában meghatározott rendelkezés megsértése kivételével a közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 42-51. § szerinti szabálysértés nem valósul meg, harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható”.

Az intézkedő rendőr intézkedési kötelezettsége vonatkozásában a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XIII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. §-ának (1) bekezdésére hivatkozott. A forgalmi engedély elvételével kapcsolatban pedig a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 84. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjára, mely előírja, hogy: „A rendőr a forgalmi engedélyt, illetve az ideiglenes forgalomban tartási engedélyt a helyszínen elveszi, ha járművet a külön jogszabályban meghatározott engedély nélkül átalakították”. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése értelmében: „Az (1) bekezdés *d*), *e*), *f*) és *h*) pontjaiban foglalt esetek kivételével a forgalmi engedély, illetve az ideiglenes forgalomban tartási engedély helyszíni elvételével egyidejűleg a címkét a rendszám tábláról el kell távolítani”.

Az intézkedő rendőr – jelentésében – a panaszos beadványához, illetve a pótlólagos beadványához az alábbi megjegyzéseket fűzte.

Az intézkedő rendőr szerint nem felel meg a valóságnak, hogy nem közölte a panaszossal az intézkedés okát, többször elmondta, hogy miért járnak el vele szemben. A panaszos által bemutatott tanúsítvány – álláspontja szerint – kizárólag a hátsó oldalablakokra és a hátsó szélvédőre vonatkozik, egyúttal kijelenthető, hogy az első oldalablakokra ragasztott fólia transzparenciája nem felel meg a fenti határértéknek. Az intézkedő rendőr szerint az sem felel meg a valóságnak, hogy a gépkocsit „tuningoltnak” minősítette – nem említett ilyet az intézkedés során.

Arra vonatkozóan, hogy a panaszos szerint a fólia megfelelése a helyszínen nem dönthető el – az intézkedő rendőr azt állítja, hogy az engedélyezést a Nemzeti Közlekedési Hatóság végzi, ilyen engedélye pedig az elülső oldalablakokra nem volt, így aggálytalanul megállapítható volt az engedély nélküli átalakítás ténye. Azzal kapcsolatban, hogy a panaszos a forgalmi elvételt súlyosan aránytalan szankciónak tartja, a rendőr megjegyzi, hogy az nem szankció, hanem közlekedésigazgatási intézkedés, melyben neki nincs mérlegelési lehetősége. Kifogásolja egyben azt is, hogy a panasz kiegészítésében szereplő azon kitétel, miszerint „vezetésre jogosító okmányokat” vett volna el a panaszostól – téves, ugyanis a helyszínen vezetésre jogosító okmányt nem vett el.

Az időközben megtörtént műszaki vizsgával kapcsolatban a rendőr megjegyzi, hogy az az eset megítélése szempontjából nem releváns, mivel az intézkedés 2009. július 5-én történt, míg a műszaki vizsga július 27-én. Ennélfogva ez nem igazolja, hogy a gépkocsi megfelelt a korábbi időpontban is a közúti közlekedésre, mivel azt akkor engedély nélkül át volt alakítva. Az intézkedésnek és a vonatkozó BM rendeletnek – álláspontja szerint – éppen az a célja, hogy az azt követő műszaki vizsgára már a közlekedésre alkalmas állapotban vigye el a járművét a panaszos.

2) Az ügyben megküldött feljelentés a fentiekkel egyezően tartalmazza a szabálysértés tényét.

III.

1) A panaszban foglaltak érintették a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát [a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény – a továbbiakban: Alkotmány – 2. § (1) bek.] és tulajdonhoz való jogát [Alkotmány 13. § (1) bek.].

A Testülethez a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése szerint az fordulhat, akinek az Rtv. „IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása [...] alapvető jogát sértette”.

Az Rtv. IV. fejezetében található 11. § (1) bekezdése szerint a „rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően

teljesíteni”. A 15. és 16. §-ok alapján továbbá a rendőri intézkedések során minden esetben az arányosság betartásával kell eljárni. A 13. § (2) bekezdése szerint a „rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése szerint a „Rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.”

A Testület hatásköre szerint tehát azt kellett vizsgálnia, hogy az említett alapjogok kapcsán a jogkorlátozás jogszerűen történt-e. Egyúttal a Testület arra is felhívja a figyelmet, hogy nincs hatásköre a szabálysértés ügyében állást foglalni, ezért a szabálysértéssel összefüggő jogszabályi háttérrel (különös tekintettel a műszaki tartalmú kérdésekre) csak annyiban vizsgálta, amennyiben az összefüggést mutat a panaszolt rendőrök Rtv. szerinti intézkedésével.

2) A rendőrök intézkedési kötelezettségével összefüggésben a Testület emlékeztet az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésére, mely szerint a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli, „ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak”. Az idézett szabályt pontosítja a Szolgálati Szabályzat 3. §-ának (1) bekezdése, mely előírja, hogy: „Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli”.

A rendőri jelentésben írt jogszabályi levezetésből – a Testület álláspontja szerint – a rendőrök alappal feltételezheték jogszabálysértés elkövetését – így intézkedési kötelezettségük jogalapja fennállt. A Testület – eddigi gyakorlatával összhangban – felhívja a figyelmet arra, hogy a Szolgálati Szabályzatban a „bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése” fordulat nyilvánvalóan nem jelenti azt, hogy az adott bűncselekménynek, illetőleg szabálysértésnek valójában fenn is kell állnia, elegendő ugyanis az arra megalapozottan utaló körülmény észlelése. Egyúttal a Testület megjegyzi, hogy ezen megállapítása nem jelent az ügyben érdemi állásfoglalást a szabálysértéssel kapcsolatosan.

3) A panaszossal szemben a rendőrök az Rtv. 44. §-a szerinti közlekedésrendészeti intézkedést hajtottak végre. Az Rtv. 44. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint: „A rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti”.

Ugyanezen jogszabályhely d) pontja értelmében: „a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését - a külön jogszabályban meghatározottak szerint - a helyszínen elveheti”.

A fentiekből látható, hogy a közlekedésrendészeti intézkedés során a rendőrség ellenőrizheti mind a közlekedési rendszabályok megtartását, mind pedig a jármű közlekedésbiztonsági állapotát. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztalnak – megilleti.

Ebben a vonatkozásban a Testület azt állapította meg, hogy a rendőrök a jogszabályoknak megfelelően és kellő jogalap birtokában jártak el a panaszossal szemben.

A jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt elvétele kapcsán meg kell jegyezni, hogy téves a jogi képviselő érvelése, amikor a „vezetésre jogosító okmány” elvételét sérelmezi. Látható, hogy mind az Rtv. 44. §-a (1) bekezdésének d) pontja, mint pedig a vonatkozó jogszabály, a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet elkülöníti az egyes okmányokkal kapcsolatos eljárást (a rendelet 27. §-a szabályozza a vezetésre jogosító okmányok elvételét, míg a 84. §-a forgalmi engedély elvételét). A panaszos esetében az utóbbi és nem a vezetésre jogosító okmány elvételéről van szó.

Arra figyelemmel, hogy az Rtv. 44. §-a (1) bekezdésének d) pontja felhívja az ilyen okmányok helyszíni elvételére vonatkozó külön jogszabályt [a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet], a Testületnek vizsgálnia kellett, hogy ez az intézkedés kellő megalapozottsággal történt-e.

A hivatkozott BM rendelet 84. §-a (1) bekezdésének a) pontja előírja, hogy: „A rendőr a forgalmi engedélyt, illetve az ideiglenes forgalomban tartási engedélyt a helyszínen elveszi, ha járművet a külön jogszabályban meghatározott engedély nélkül átalakították”. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése értelmében: „Az (1) bekezdés d), e), f) és h) pontjaiban foglalt esetek kivételével a forgalmi engedély, illetve az ideiglenes forgalomban tartási engedély helyszíni elvételével egyidejűleg a címkét a rendszám tábláról el kell távolítani”.

A közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 2. §-ának (2) bekezdése szerint: „A rendelet alkalmazásában jármű átalakítása a már forgalomba helyezett jármű olyan megváltoztatása, amely (...) közlekedésbiztonsági vagy környezetvédelmi jellemző módosulását eredményezi (...)”. E rendelet 2. §-a (3) bekezdésének a) pontja szerint nem minősül átalakításnak: „olyan tartozéknak a járműre történő felszerelése, amelynek felszerelését a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló rendelet előírja

vagy megengedi”. Míg h) pontja szerint: „a jármű olyan módon vagy mértékben történő megváltoztatása, amelyre a Nemzeti Közlekedési Hatóság Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága alkalmazási engedélyt ad, illetőleg amelyet engedély nélkül megvalósíthatónak minősít”.

Mindebből az következik, hogy az ilyen jellegű átalakítás – a rendelet értelmében – akkor tekinthető elfogadhatónak, ha a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet azt előírja vagy megengedi, illetőleg arra a Nemzeti Közlekedési Hatóság illetékes szerve alkalmazási engedélyt ad.

Az így felhívott rendelet, a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 78. §-ának (1) bekezdése szerint: „A gépjármű, a mezőgazdasági vontató és a lassú jármű vezetőterének olyannak kell lennie, hogy a vezető részére minden vezetési művelet esetében biztosítsa az előre és oldalra való kilátást, továbbá visszapillantó tükrökkel a jármű mellett lévő mindkét oldali forgalmi sávra történő hátralátást”.

Ugyanezen rendelet 97. §-ának (5) bekezdése egyértelműen úgy rendelkezik, hogy: „A személygépkocsi ablakain – kivéve a lakófelépítmény ablakait – menet közben nem szabad függönyt, vagy olyan más megoldást (fólia, üvegre felhordott fényelnyelő vagy fényvisszaverő réteg stb.) alkalmazni, amely a személygépkocsi ablakain a kilátást, illetőleg az átlátást megakadályozza”. Egyúttal a (6) bekezdés kivételt teremt, miszerint: „Az (5) bekezdésben meghatározott követelmény nem vonatkozik a gépkocsi szélvédőjének és ablakainak fényáteresztő képességét csökkentő olyan eszközre, amely alkalmazására az NKH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága az ER. 2. § (3) bekezdés h) pontja alapján, az ENSZ-EGB 43. számú előírás 21. számú mellékletében meghatározott, a biztonsági üvegezés járműbe szerelésére vonatkozó műszaki követelmények figyelembevételével engedélyt adott”.

Látható tehát, hogy a szabályozás – ebben a műszaki módosításban (azaz a gépjármű üvegére fólia szerelése) – visszakanyarodott az eredeti rendelkezéshez, ami a Nemzeti Közlekedési Hatóság illetékes szervének az engedélyéhez köti az ilyen eszköz alkalmazását és felszerelését.

A korábban már ismertetett, erre vonatkozó ENSZ-EGB szabvány a gépjármű hátsó oldalablakai és hátsó szélvédője vonatkozásában nem ír elő követelményeket az ilyen fólia felszerelésével és tulajdonságaival kapcsolatban, ugyanakkor az első oldalablakok és az első szélvédő vonatkozásában igen (lásd a fent ismertetett transzparencia-jellemzőket). A konkrét esetben tehát valóban vizsgálendő és a szabálysértés mikénti elbírálása vonatkozásában jelentős körülmény, hogy a gépkocsi első oldalablakain milyen műszaki jellemzőkkel bíró fólia volt felszerelve. A kérdés eldöntése nyilvánvalóan nem tartozik a Testület hatáskörébe, arra megfelelő műszaki felkészültséggel sem rendelkezik, ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy a panaszos által a Testület eljárásához csatolt és az intézkedő rendőrök által a helyszínen is

megvizsgálta, a felszerelt fóliára vonatkozó típusbizonyítvány (műbizonylat) úgy fogalmaz, hogy: „Hivatalosan elhelyezhető személygépkocsi esetén a vezető mögötti üvegfelületeken, tehergépkocsi esetén a gépjárművezető mögötti összes üvegfelületen”.

Mindebből – a Testület álláspontja szerint – az következik, hogy az intézkedő rendőrök megalapozottan következtettek arra, hogy a panaszos gépkocsijának első oldalablakain a fólia elhelyezése szabálytalan lehet, így vele szemben kellő jogalappal intézkedtek az Rtv. 44. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján és megalapozottan döntöttek a forgalmi engedély elvételéről.

Mindez akkor is így van, ha esetlegesen a későbbiekben a szabálysértési eljárás jogorvoslati szakaszában pl. egy szakértői bizonyítás folyamán az derülne ki, hogy a panaszos gépkocsijának első oldalablakain a fólia szabályosan került elhelyezésre és vele szemben a szabálysértési eljárás megalapozatlan volt (például amiatt, hogy a felszerelt fólia fényáteresztő képessége valóban nem kisebb, mint az előírt 70%). A helyszínen ugyanis, adott körülmények között a rendőrök akár a fenti jogszabályi rendelkezések, akár a panaszos által bemutatott műbizonylat tartalma, akár a Nemzeti Közlekedési Hatóság engedélyének a hiánya alapján megalapozottan következtettek arra, hogy a fólia felszerelése jogszerűtlen lehet. A Testület pedig kizárólag a rendőri intézkedés jogszerűségének és megalapozottságának vizsgálatára rendelkezik hatáskörrel, nem magának a szabálysértésnek az elbírálására.

A Testület ebben a vonatkozásban is azt állapította meg, hogy a rendőrök a jogszabályoknak megfelelően és kellő jogalap birtokában jártak el a panaszossal szemben.

4) Az arányosság vizsgálata kapcsán a Testület megállapította, hogy a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 84. §-a (1) bekezdésének a) pontja a forgalmi engedély elvételét kötelező jelleggel szabályozza, a rendőr számára mérlegelési lehetőséget nem biztosít („A rendőr a forgalmi engedélyt, illetve az ideiglenes forgalomban tartási engedélyt a helyszínen elveszi, ha... járművet a külön jogszabályban meghatározott engedély nélkül átalakították”). Erre tekintettel a Testület állásfoglalása szerint a kérdéses intézkedés nem minősülhet aránytalanak.

IV.

A fentiek szerint a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség eljárását jogszerűnek minősítette, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. november 18.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre

elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

testületi tag

Dr. Féja András

előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf

testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület